

॥ अथ त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ Chapter-53

वसिष्ठ उवाच-

ततो गच्छेन्नृपश्रेष्ठ विस्थातां सर्वमंगलाम् ॥
दृष्ट्वा यं मानवो भक्त्या मंगलायतनं व्रजेत् ॥ १

पुरा मङ्गलाको नाम कृषिरासीन्महातपाः ॥
स क्वचिन्मिथारण्यात् श्रीमालं द्रष्टुमुद्यतः ॥ २

विगाह्य सर्वतीर्थानि दृष्ट्वा देवीं हरिप्रियाम् ॥
उत्तरादिशमास्थाय मुनिध्यानपरोऽभवत् ॥ ३

हर्षपूर्णोत्तणो धीमान् श्रीमालं च ययौ मुदा ॥
बद्धाञ्जलिपुटो भूत्वा श्रीमालं प्रत्यभाषत ॥ ४

दृष्ट्वा नि सर्वतीर्थानि सर्वे देवा नमस्कृताः ॥
सर्वत्रापि स्थिता लक्ष्मीः पुनरत्रैव दृश्यते ॥ ५

न दुर्मौ न लता नाश्मा न च कश्चिज्जलाशयः ॥
दृश्यते रहितो लक्ष्म्या श्रीमालेन कथंचन ॥ ६

वसिष्ठ उवाच :- हृत्प्रेतं माञ्जुमाणस्य मुनेस्तस्य महात्मनः ॥
आविर्भूता जगन्माता कुमारी रूपधारिणी ॥ ७

-०-

१ बी भवेत्

२ ए द्रष्टुमुद्यतः

३ ए ली

- कुमार्युवाच :- त्रिप्राणा हिम्भमुत्संगे दृतकोतुकमंगला ॥ ८
 किमुच्यते त्वया ब्रह्मन् वाष्पसंभृतचक्षुषा ॥
 तन्मै कथ्य चेष्टसाभ्यं तवास्ति सर्वजंतुषु ॥ ९
- मंकणा उवाच :- दृष्टानि सर्वतीर्थानि सर्वे देवा नमस्कृताः ॥
 सर्वत्रापि स्थिता लक्ष्मीर्पुनरत्रापि दृश्यते ॥ १०
 न दुर्मा न लता नाश्मा न च कश्चिज्जलाशयः ॥
 दृश्यते रहितो लक्ष्म्या श्रीमालेन कथंचन ॥ ११
- कुमार्युवाच :- पुनरत्राभ्युत्तपश्य यन्न दृष्टं त्वया पुरा ॥
 अहं कुमारी पुत्रोऽयं जातो मम पतिं विना ॥ १२
- मंकणा उवाच :- किमसंभ्रमेणाक्षि कुमारि प्रोच्यते त्वया ॥
 न जातु ब्रह्मणः सृष्टिरेवं दृष्टा श्रुताथवा ॥ १३
- कुमारिकौवाच :- एवमेव भवेद्विप्र सदापत्यमिदं मम ॥
 चरणाम्यां विना याति जगत्तदिदमुच्यते ॥ १४

-०-

१ ए ज्जलाशयः

२ ए भू

३ ए न्व

वसिष्ठ उवाच :- हृत्थं मङ्गलाको नाम कन्यावाक्यं निशम्य च

मनसा चिन्तयामास संप्रदृष्टतनूहः ॥

१५

उत्पद्यते जगद्यस्याः कुमायाः पत्ययोगतः ॥

संयं देवी न संदेहः श्रीमालस्यापि देवता ॥

१६

दृश्यामून्मम संतुष्टा श्रीमालस्य प्रशंसनात् ॥

तदिमामीश्वरीं स्तौमि देवानामपि दुर्लभाम् ॥

१७

उक्त्य बद्धार्ज्जलिर्मूर्ध्नि विस्मयात्पुल्ललाचनः ॥

देवीं मङ्गलाको नाम तुष्टाव परमेश्वरीम् ॥

१८

मङ्गला उवाच :- धातासि देवदेवेशि कुमारीरूपधारिणी ॥

विधायापत्यरूपेण जगदुत्सर्गमागता ॥

१९

अपत्यं विश्वमेतत् न कश्चित् मतिर्मतः ॥

त्वत्पतिः पालनाद्देवि लोकानामपि सर्वदा ॥

२०

त्वं श्रीस्त्वं स्वधारु स्वाहा त्वं गौरी शंकरप्रिया

सावित्री देवि माता त्वं क्रिया त्वं कृतुराजिष्णु ॥

२१

-०-

३ बी निधाया

२ ए दण्णि

९ ए तदी

- धृतिः ज्ञान्तिः परा प्रीतिः ह्रीर्दया सन्ततिस्तथा ॥
 बुद्धिर्बोधात्मिका देवि ध्यानाद्विरतिरार्जवम् ॥ २२
- हूपाणितव विश्वेशि प्रसीद परमेश्वरि ॥
 अत्र तीर्थाङ्गोद्देन देवानां दर्शनेन च ॥ २३
- निर्द्वैतकृपाणं मत्वा मां त्वं प्रत्यक्षातां गता ॥ २४
- देव्युवाच :- वरदास्मि परिज्ञानास्त्व विप्रा वरं कृणु ॥
 एवं कश्चिन्ने मां वेत्ति त्वया ज्ञाता यथा धृता ॥ २५
- मङ्गला उवाच :- स्थितिमत्र कुर्वन् प्रीत्या मम लोकहिताय वै ॥
 मङ्गलानि प्रयच्छन्ती सर्वैभ्यः श्रद्धया चिताः ॥ २६
- देव्युवाच :- मङ्गलानि करिष्येऽहं नृणामत्र स्थिता द्विज ॥
 अतः स्थाता मविष्यामि नाम्नाहं सर्वमङ्गला ॥ २७
- यो मास्मिन् स्थितां भक्त्या मानवः पूजयिष्यति ॥
 मङ्गलानि करिष्यामि कुले तस्याहमन्वहम् ॥ २८

-०-

१ घ हं ह्रीर्दयासम्मतस्तथा

२ घ हं मेधात्मिके

४ ए श्रद्धया चिता

३ ए तीर्थो

(४८२)

अष्टम्यां वा नवम्यां वा चतुर्दश्यामथापि वा ॥

आर्ता ये मां नमस्यन्ति न तेषामापदः क्वचित् ॥ २६

वसिष्ठ उवाच :- इत्युक्तवान्तर्द्वे देवी कृत्वा तत्रांशतः स्थितिम् ॥

ततः प्रभृति भूपाल श्रीमाले सर्वमंगला ॥ ३०

वरदाराधिता पुंसां कुरुते मंगलानि वै ॥

यश्चेत्तच्छृणुयान्नित्यं पठेद्वापि समाहितः ॥ ३१

तस्य देवी प्रसन्ना स्यात् सर्वदा सर्वमंगला ॥

वरदाराधिता पुंसां सदा भवति निश्चितम् ॥ ३२

-०-

इति श्री सर्व मंगलामहात्म्यं ॥ ५३ ॥

१ बी वरदाराधितां पुंसां कुरुते सर्व मंगलां, स्त्री ई कुरुते मंगलानिर्व
स्त्री प्रतां, यश्चेत्तच्छृणुयान्नित्यं पठेद्वापि समाहितः ॥

तस्य देवी प्रसन्ना स्यात् सर्वदा सर्वमंगला ॥

इत्वे तावानधिकः पाठः ॥

-०-